

JEŻĘ (1) *sb n*

A pl jeżęta.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Młode jeża: Tām miał iámę Ież/ y wychował Ieżętá/ [ibi habuit foveam ericius et enutrivit catulos]

Leop Is 34/15.

JW